

## Carl Henrik August Schultz

I 1700-tallet var samfundet meget hierarkisk opbygget og samtidig var der få muligheder for bevæge sig opad. En karriere i Asiatisk Kompagni kunne være en vej til en højere stilling i samfundet, og det er Schultz et godt eksempel på.

Carl Henrik August Schultz blev i 1776 matros i Asiatisk Kompagni. I 1779-81 sejlede han med kompagniskibet TRANQUEBAR som 4. vagt og konstabel til en månedsløn på seks rigsdaler. I 1781 fik han hyre som understyrmand på fregatten RIGERNES ØNSKE, men kom ikke med på rejsen.

I 1782 blev han overstyrmand på NICOBAR, der sejlede mod Ostindien samme år. Kort inden afrejsen, nemlig d. 7. juni 1782 blev han gift med Kirstine Hagen. Skibet forliste efter et år rejse ved Kap det gode Håb, hvor Schultz reddede sig selv i land. Herefter fik han skibslejlighed med et hollandsk skib hjem over Amsterdam.

I 1785 blev han udnævnt til understyrmand på PRINCESSE SOPHIA MAGDALENA. I 1787 gik turen mod Kina, og på rejsen avancerede Schultz i graderne og blev overstyrmand. Efter at være kommet hjem igen i 1788 tog Schultz endnu en kinarejse 1789-91 som overstyrmand. Herefter blev Schultz udnævnt til kaptajn og ledte en ostindiensrejse 1791-93 med DRONNING JULIANE MARIA. Hans kaptajnskarriere fortsatte med endnu en ostindiensrejse 1794-95 på PRINCESSE LOUISA AUGUSTA, dernæst på DANNEMARK 1796-97 og endelig på NORGE fra 1798-99. Efter de mange rejser boede Schultz en årrække i København, men har måske savnet de fjerne destinationer, for i 1806 ansøgte han kongen om at blive den næste chef for Frederiksnagore, den danske handelsstation i Bengalen i Indien. Det lykkedes dog ikke.

I 1819 døde hans hustru, der efterlod ham tre levende børn. Senere giftede han sig igen med enken Marie Sohpie Høngaard.

D. 13. marts 1823 døde Schultz og blev begravet på Søetatens kirkegård tæt ved sin farbroder, admiral Schultz. Hans enke levede ti år længere og modtog årligt en pension på 60 rigsdaler.

Vi ved ikke hvornår billedet af kaptajn Schultz og hans kone er malet, men når man ser på hans Mona Lisa-agtige smil er det fascinerende at overveje, hvad han mon tænkte, mens billedet blev malet. Var han glad for at være nået så langt op i samfundet, eller glædede han sig til den næste rejse? Eller er smilet bare den ukendte malers skyld? Var kaptajn Schultz måske i virkeligheden ulykkelig eller præget af sygdomme?

Vi ved det ikke, og vi finder sandsynligvis aldrig ud af det, selvom kaptajn Schultz endda er et af de mennesker, hvis navn og ansigt stadig huskes i modsætning til hans mange besætningsmedlemmer.

## Litteratur

Kay Larsen: *Danske Ostindiske Personalia og Data*, 1935,

[http://ddd.dda.dk/dop/visning\\_billed.asp?id=5318&sort=f](http://ddd.dda.dk/dop/visning_billed.asp?id=5318&sort=f)

Julius Lehmann: *Til Osten under Sejl*, Gyldendal 1935